

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Fellnerem v incidenčním sporu

žalobce: **jmt insol, v.o.s.**, IČO 05276454
sídlem Vinohradská 89/90, Vinohrady, 130 00 Praha 3
insolvenční správce dlužníka Selectra transport s.r.o., IČO 14021625
sídlem J. Š. Baara 828/19, Děčín V-Rozbělesy, 405 02 Děčín
(dále „dlužník“)

proti
žalovanému: **B&Bartoni Cars and Machines, spol. s.r.o.**, IČO 09416145
sídlem č.p. 18, 294 30 Doubravička

o neplatnost, *in eventum* neúčinnost právního jednání

takto:

I. Žaloba na určení neplatnosti převodu vozidel:

vozidlo RZ: 5U94991, nákladní návěs SCHMITZ CARGOBULL AG SCS 24/L – 13, datum převodu 27. 7. 2023;

vozidlo RZ: 8U09775, nákladní návěs SCHMITZ CARGOBULL AG SCS 24/L – 13, datum převodu 27. 7. 2023;

vozidlo RZ: 1U14162, nákladní návěs VAN ECK ST 3Z,
datum převodu 16. 6. 2023;

vozidlo RZ: 6SC7762, nákladní návěs SCHMITZ CARGOBULL,
datum převodu 16. 6. 2023;

vozidlo RZ: 6U80529, nákladní návěs SCHMITZ CARGOBULL,
datum převodu 16. 6. 2023;

vozidlo RZ: 6U80632, nákladní návěs KRONE SD,
datum převodu 16. 6. 2023;

vozidlo RZ: 7T52804, nákladní návěs SCHMITZ CARGOBULL,
datum převodu 16. 6. 2023;

vozidlo RZ: 8U21850, nákladní návěs KRONE MEGA LINER,

datum převodu 16. 6. 2023

z dlužníka na žalovaného se zamítá.

II. Určuje se, že převod vozidel:

vozidlo RZ: 5U94991, nákladní návěs SCHMITZ CARGOBULL AG SCS 24/L – 13, datum převodu 27. 7. 2023;

vozidlo RZ: 8U09775, nákladní návěs SCHMITZ CARGOBULL AG SCS 24/L – 13, datum převodu 27. 7. 2023;

vozidlo RZ: 1U14162, nákladní návěs VAN ECK ST 3Z, datum převodu 16. 6. 2023;

vozidlo RZ: 6SC7762, nákladní návěs SCHMITZ CARGOBULL, datum převodu 16. 6. 2023;

vozidlo RZ: 6U80529, nákladní návěs SCHMITZ CARGOBULL, datum převodu 16. 6. 2023;

vozidlo RZ: 6U80632, nákladní návěs KRONE SD, datum převodu 16. 6. 2023;

vozidlo RZ: 7T52804, nákladní návěs SCHMITZ CARGOBULL, datum převodu 16. 6. 2023;

vozidlo RZ: 8U21850, nákladní návěs KRONE MEGA LINER, datum převodu 16. 6. 2023

z dlužníka na žalovaného je vůči věřitelům v insolvenčním řízení dlužníka neúčinným právním jednáním.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do majetkové podstaty dlužníka peněžitou náhradu za převedená vozidla ve výši 880 000 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

V. Žalovaný je povinen zaplatit soudní poplatek za řízení v částce 1 000 Kč na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou insolvenčnímu soudu (dále „soud“) dne 7. 2. 2025 se žalobce domáhal určení neplatnosti, *in eventum* určení neúčinnosti převodu nákladních návěsů (jak jsou uvedeny v bodech I. a II. výroku rozsudku; dále „vozidla“) dlužníkem na žalovaného. Uvedl, že tato vozidla převedl dlužník na žalovaného blíže časově neurčenou smlouvou; žalobce ani smlouvu nemá k dispozici, neboť zástupce dlužníka mu ji přes vyžádání součinnosti neposkytl. Z dalších listin, zejména z výpisu z registru vozidel, je ale jisté, že ke smluvnímu převodu vozidel z dlužníka na žalovaného došlo, a to nejpozději ke dni 16. 6. 2023 a ke dni 27. 7. 2023. Osoba jednající za dlužníka - Tomáš Bartoň, narozený 12. 5. 1982, bytem č.p. 11, Doubravička - byl současně v době uzavření smlouvy jediným akcionářem společnosti B&Bartoni Holding, a.s., IČO 09133976. Tato společnost byla současně jediným společníkem společnosti B&Bartoni Assets Group, spol. s r.o., IČO 09243461, ve které Tomáš Bartoň vykonával funkci jednatele. Společnost B&Bartoni Assets Group, spol. s r.o. pak byla v době uzavření smlouvy jediným společníkem žalovaného. Majitelem 90 % podílu dlužníka zároveň v rozhodné době byla společnost B&Bartoni Transportation Group, spol. s r.o., IČO 09243470. Jediným společníkem společnosti B&Bartoni Transportation Group, spol. s r.o. byla v rozhodné době společnost B&Bartoni Holding, a.s., IČO 09133976. Insolvenční řízení dlužníka bylo zahájeno 29. 8. 2023 na základě věřitelského insolvenčního návrhu. Dne 9. 2. 2024 vydal soud usnesení č.j. KSUL 89 INS 13639/2023-A-39,

kterým byl zjištěn úpadek dlužníka a žalobce byl ustanoven jeho insolvenčním správcem. Dne 29. 4. 2024 vydal soud usnesení č.j. KSUL 89 INS 13639-B-12, kterým bylo rozhodnuto, že úpadek dlužníka bude řešen konkursem. Výše základního kapitálu žalovaného činila (a činí) 100 000 Kč. Žalovaný tak nebyl v takovém finančním stavu, aby byl schopen uhradit cenu za převod vozidel podle smlouvy. Ani není jasný ekonomický smysl transakce, na základě, které by se dlužník zbavil vozidel jako svého prostředku k zajišťování podnikatelské činnosti. Jediným cílem uzavření smlouvy tak bylo podle názoru žalobce vyvedení vozidel z majetku dlužníka a jejich nahrazení blíže nespecifikovanou (skrytou) pohledávkou na úhradu ceny za převod vozidel za nemajetnou společností. Podle žalobce je proto smlouva neplatná pro rozpor s dobrými mravy, neboť není v souladu s dobrými mravy, aby byl „výrobní“ nástroj společnosti (dlužníka) vyveden ze společnosti za blíže nespecifikovaných podmínek a dlužník tak byl připraven bez adekvátní náhrady o svůj majetek určený k podnikání nemajetnou společností patřící do koncernu s dlužníkem. Proto žalobce navrhuje, aby soud určil, že smlouva, kterou dlužník převedl vozidla žalovanému, je neplatná. Pro případ, že by soud nedospěl k závěru, že smlouva je neplatná, je žalobce toho názoru, že je tato smlouva neúčinná ve smyslu ustanovení § 235 a násl. zák. č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (dále „I.Z.“). Ke dni uzavření smlouvy (nejpozději ke dni 16. 6. 2023 a 27. 7. 2023) měl dlužník dluhy přinejmenším vůči věřitelům RAALTRANS a.s. (příhláška P4), Daimler Truck Česká republika s.r.o. (P7), LANNUTTI CZECH, s.r.o. (P8), ERNEKS INVEST s.r.o. (P9) a BRZDY BAUMRUKR, s. r. o. (P13), které byly zjištěny. Vycházeli žalobce z ustanovení § 240 a § 242 IZ, byla smlouva o převodu vozidel uzavřena v časovém rozpětí stanoveném jak ustanovením § 240 odst. 3 IZ, tak i § 242 odst. 3 IZ. Přiměřené protiplnění ve smyslu § 240 odst. 1 IZ se dlužníkovi nedostalo z toho důvodu, že žalovaný je nemajetný; dlužník tedy neobdržel za vozidla žádné protiplnění, případně o tom nemá insolvenční správce žádné informace. Úmysl dlužníka ve smyslu § 242 IZ zkrátit uspokojení věřitelů vyplývá z toho, že „vyměnil“ vozidla za pohledávku za nemajetnou společností. V době uzavření smlouvy byli žalovaný i dlužník vlastněni jedním koncovým subjektem, spadali do jednoho koncernu. V daném případě se tak uplatní právní domněnky podle § 240 odst. 2 IZ a § 242 odst. 2 IZ. Podle názoru žalobce je tak smlouva o převodu vozidel neúčinným právním jednáním podle § 240 IZ a 242 IZ. Proto žalobce navrhuje, nedojde-li soud k závěru, že smlouva je neplatná, aby určil, že je neúčinná. Protože vozidla v mezidobí mohla být žalovaným zpeněžena, případně se mohla dostat jiným způsobem z jeho dispozice, žalobce pro tento případ žádá, aby mu byla soudem přiznána peněžitá náhrada za plnění za vozidla, a to ve výši, která bude určena posudkem znalce.

2. Při jednání dne 7. 5. 2025 žalobce doplnil žalobu tak, že požaduje vydání vozidel, a pokud by to nebylo možné, tak peněžitou náhradu za ně.

3. Následně (podáním ze dne 16. 9. 2025) žalobce uvedl, že podle zpracovaného odborného odhadu byla cena předmětných vozidel následující: vozidlo RZ 5U94991, nákladní návěs SCHMITZ CARGOBULL AG SCS 24/L –13, datum převodu 27. 7. 2023, hodnota 100 000 Kč; vozidlo RZ 8U09775, nákladní návěs SCHMITZ CARGOBULL AG SCS 24/L – 13, datum převodu 27. 7. 2023, hodnota 100 000 Kč; vozidlo RZ 1U14162, nákladní návěs VAN ECK ST 3Z, datum převodu 16. 6. 2023, hodnota 70 000 Kč; vozidlo RZ 6SC7762, nákladní návěs SCHMITZ CARGOBULL, datum převodu 16. 6. 2023, hodnota 200 000 Kč; vozidlo RZ 6U80529, nákladní návěs SCHMITZ CARGOBULL, datum převodu 16. 6. 2023, hodnota 70 000 Kč; vozidlo RZ 6U80632, nákladní návěs KRONE SD, datum převodu 16. 6. 2023, hodnota 100 000 Kč; vozidlo RZ: 7T52804, nákladní návěs SCHMITZ CARGOBULL, datum převodu 16. 6. 2023, hodnota 120 000 Kč; vozidlo RZ 8U21850, nákladní návěs KRONE MEGA LINER, datum převodu 16. 6. 2023, hodnota 120 000 Kč. Proto pro případ že by tato vozidla nebylo možno vydat, požaduje za ně náhradu v této výši.

4. Usnesením ze dne 26. 9. 2025 č.j. 24 ICm 447/2025-28, které nabylo právní moci 3. 10. 2025, soud připustil změnu žaloby učiněnou žalobcem podáním ze dne 16. 9. 2025 (nárok na náhradní peněžitá plnění za jednotlivá vozidla, která byla předmětem smluv) a nepřipustil změnu žaloby

učiněnou žalobcem podáním do protokolu u soudu dne 7. 5. 2025 (nárok na vydání vozidel, která byla předmětem smluv). Rozšíření žaloby o nárok na vydání vozidel, která byla dlužníkem převedena na žalovaného, nebylo připuštěno vzhledem k závěru přijatému a odůvodněnému v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 4. 2024 sen. zn. 29 ICdo 33/2022 (který byl pak následován kupř. v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2025 sen. zn. 29 ICdo 162/2022), že v odpůřčím sporu nelze požadovat vydání věci, která je předmětem neúčinného právního jednání. Soud proto vycházel z toho, že v rozsahu rozšířeného návrhu na vydání vozidel do majetkové podstaty dlužníka není k projednání a rozhodnutí věci věcně příslušný, neboť potud nejde o incidenční spor, ale o vindikační žalobu (přičemž nárok lze uplatnit nejdříve po právní moci rozhodnutí o vyhovění odpůřčí žalobě), a že věcně příslušný k projednání a rozhodnutí věci v tomto rozsahu je okresní soud. Proto změnu žaloby v tomto rozsahu nepřipustil. V ostatním rozšířeném rozsahu soud k projednání žaloby a k rozhodnutí o ní svou věcnou příslušnost shledal, a protože výsledky dosavadního řízení byly využitelné i pro řízení o změně návrhu v této části, změnu žaloby potud připustil.

5. Žalovaný se k žalobě - přes opakovanou výzvu soudu (ze dne 11. 2. 2025 a v předvolání k jednání ze dne 24. 3. 2025) - nevyjádřil.

6. Podle rozvrhu práce insolvenčního soudu připadl spor k projednání a rozhodnutí podepsanému soudci.

7. Soud spor projednal ve dnech 7. 5. 2025 (v nepřítomnosti žalovaného, jenž se k jednání bez omluvy nedostavil) a 14. 1. 2026 (v nepřítomnosti obou stran; žalovaný se k jednání nedostavil bez omluvy a žalobce svou neúčast řádně a včas omluvil), vycházející z obsahu spisu a z provedených důkazů, a o věci dne 14. 1. 2026 rozsudkem rozhodl.

8. Soud učinil z insolvenčního rejstříku (KSUL 89 INS 13639/2023) tato zjištění:

- insolvenční řízení dlužníka bylo zahájeno 29. 8. 2023 (vyhláška o zahájení řízení, A-4)
- usnesením ze dne 9. 2. 2024, které bylo téhož dne zveřejněno v insolvenčním rejstříku a nabylo právní moci 6. 3. 2024, byl zjištěn úpadek dlužníka a insolvenčním správcem dlužníka byl ustanoven žalobce (A-39)
- usnesením ze dne 29. 4. 2024, které bylo téhož dne zveřejněno v insolvenčním rejstříku a nabylo právní moci 25. 5. 2024, byl na majetek dlužníka prohlášen konkurs (B-12)

9. Dále soud z listinných důkazů učinil tato zjištění:

- dlužník byl v registru silničních vozidel evidován jako vlastník prvních dvou vozidel uvedených v bodě II. výroku rozsudku do 27. 7. 2023, ostatních vozidel uvedených v bodě II. výroku rozsudku do 16. 6. 2023 (zpráva Magistrátu města Děčín /registr vozidel/ z 27. 2. 2024, č. l. 4 spisu)
- mezi dlužníkem a žalovaným je koncernové propojení ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 a 2 zák. č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích (úplný výpis z obchodního rejstříku ohledně žalovaného a výpis z obchodního rejstříku ohledně dlužníka, dále úplné výpisy z obchodního rejstříku Městského soudu v Praze B/25292, C/333145 a C/333146 (č. l. 6 až 13 a č. l. 16 a 17 spisu)
- dne 25. 6. 2024 sdělil soudu finanční úřad poznatky z daňového řízení; mj. o převodu předmětných vozidel dlužníkem na žalovaného (B-13)
- ke dni 3. 10. 2025 v registru silničních vozidel již dlužník nebyl evidován jako vlastník ani provozovatel vozidel uvedených v bodě II. výroku rozsudku (zpráva Magistrátu města Děčín /registr vozidel/ z 3. 10. 2025, č. l. 31 spisu)
- odborným odhadem DEKRA CZ a.s. byla určena cena jednotlivých vozidel tak, jak bylo uvedeno v žalobcově podání reprodukováném soudem v odstavci 3. odůvodnění (expertizy k ocenění předmětných návěsů provedené společností DEKRA CZ a.s., příloha).

10. Mezi výše uvedenými skutkovými zjištěními z listinných důkazů není rozpor a ta jsou proto i závěrem soudu o skutkovém stavu; na takto ustaveném skutkovém základu soud o žalobě rozhodoval.

11. Podle § 80 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále „o.s.ř.“), určení, zda tu právní poměr nebo právo je či není, se lze žalobou domáhat jen tehdy, je-li na tom naléhavý právní zájem.

12. Podle § 235 odst. 1 věty první IZ, neúčinnými jsou právní úkony, kterými dlužník zkracuje možnost uspokojení věřitelů nebo zvýhodňuje některé věřitele na úkor jiných.

13. Podle § 239 odst. 1 věty první IZ, odporovat právním úkonům dlužníka může v insolvenčním řízení pouze insolvenční správce, i když nejde o osobu s dispozičními oprávněními, a to odpůří žalobou podanou proti osobám, které mají povinnost vydat dlužníkovu plnění z neúčinných právních úkonů do majetkové podstaty.

14. Podle § 237 odst. 1 IZ, povinnost vydat do majetkové podstaty dlužníkovu plnění z neúčinných právních úkonů mají osoby, v jejichž prospěch byl neúčinný právní úkon učiněn nebo které z něho měly prospěch.

15. Podle § 239 odst. 3 IZ, insolvenční správce může podat odpůří žalobu ve lhůtě 1 roku ode dne, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku. Nepodá-li ji v této lhůtě, odpůří nárok zanikne.

16. Podle § 239 odst. 4 věty první a druhé IZ, dlužníkovu plnění z neúčinných právních úkonů náleží do majetkové podstaty právní mocí rozhodnutí, kterým bylo odpůří žalobě vyhověno. Tím není dotčeno právo insolvenčního správce v případě, že šlo o peněžitou plnění nebo že má jít o peněžitou náhradu za poskytnuté plnění, požadovat odpůří žalobou vedle určení neúčinnosti dlužníkovu právního úkonu i toto peněžitou plnění nebo peněžitou náhradu plnění.

17. Podle § 240 IZ právním úkonem bez přiměřeného protiplnění se rozumí právní úkon, jímž se dlužník zavázal poskytnout plnění bezúplatně nebo za protiplnění, jehož obvyklá cena je podstatně nižší než obvyklá cena plnění, k jehož poskytnutí se zavázal dlužník. (odst. 1) Právním úkonem bez přiměřeného protiplnění se rozumí pouze právní úkon, který dlužník učinil v době, kdy byl v úpadku, nebo právní úkon, který vedl k dlužníkovu úpadku. Má se za to, že právní úkon bez přiměřeného protiplnění učiněný ve prospěch osoby dlužníku blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, je úkonem, který dlužník učinil v době, kdy byl v úpadku. (odst. 2) Právnímu úkonu bez přiměřeného protiplnění lze odporovat, byl-li učiněn v posledních 3 letech před zahájením insolvenčního řízení ve prospěch osoby dlužníku blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, anebo v době 1 roku před zahájením insolvenčního řízení ve prospěch jiné osoby. (odst. 3)

18. Podle § 242 IZ odporovat lze rovněž právnímu úkonu, kterým dlužník úmyslně zkrátil uspokojení věřitele, byl-li tento úmysl druhé straně znám nebo jí se zřetelem ke všem okolnostem musel být znám. (odst. 1) Má se za to, že u úmyslně zkracujícího právního úkonu učiněného ve prospěch osoby dlužníku blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, byl dlužníkův úmysl této osobě znám. (odst. 2) Úmyslně zkracujícímu právnímu úkonu lze odporovat, byl-li učiněn v posledních 5 letech před zahájením insolvenčního řízení. (odst. 3)

19. Žalobu na neplatnost smlouvy o převodu vozidel soud zamítl pro nedostatek naléhavého právního zájmu; ten ostatně ani nebyl v žalobě tvrzen.

20. Proto dále posuzoval, zda jde o neúčinné právní jednání, jak se tohoto určení žalobce *in eventum* domáhal.

21. Účinky rozhodnutí o úpadku dlužníka nastaly jeho zveřejněním v insolvenčním rejstříku (§ 89 odst. 1 IZ) dne 9. 2. 2024 a žaloba byla podána u soudu 7. 2. 2025. Soud proto předně uzavírá, že odpůří žaloba byla podána ve lhůtě 1 roku ode dne, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku, tedy před zánikem odpůřího nároku (§ 239 odst. 3 IZ) a byla podána insolvenčním správcem

dlužníka jako osobou k tomu podle § 239 odst. 1 oprávněnou. Nebyl tak dán důvod pro odmítnutí žaloby (§ 160 odst. 4 IZ).

22. Žalovaný je osobou, již se z napadeného právního jednání dostalo plnění (byla na něj převedena předmětná vozidla), je tedy pasivně věcně legitimován.

23. První dvě vozidla uvedená v bodě II. výroku rozsudku byla dlužníkem na žalovaného převedena 27. 7. 2023 a ostatní v tomto výroku uvedená vozidla 16. 6. 2023. Insolvenční řízení dlužníka bylo zahájeno 29. 8. 2023. Žalovaný a dlužník jsou koncernově propojeni. Právnímu jednání (smlouvě o převodu vozidel) lze proto odporovat, ať už jako právnímu jednání bez přiměřeného protiplnění (§ 240 odst. 3 IZ), tak i jako právnímu jednání úmyslně zkracujícím (§ 242 odst. 3 IZ) - právní jednání spadá do období, stanoveného zákonem pro tyto skutkové podstaty neúčinných právních jednání (do období, kdy je jim lze jako neúčinným odporovat).

24. Protože převod vozidel byl uskutečněn mezi osobami koncernově propojenými, má se za to, že jde o právní jednání, které dlužník učinil v době, kdy byl v úpadku. Podle žalobce nebylo za převedená vozidla dlužníkovi nic poskytnuto; v řízení - pro procesní indolenci žalovaného - přitom nevyšlo najevo, že by snad za vozidla (jakékoliv) protiplnění poskytnuto bylo. Převod vozidel je tedy právním jednáním bez (jakéhokoliv) protiplnění podle § 240 odst. 1 a 2 IZ.

25. Převod vozidel je současně právním jednáním úmyslně zkracujícím podle § 242 odst. 1 a 2 IZ. | Pozbytí dlužníkem bez jakéhokoliv protiplnění (úplaty) zkracuje dlužníkovy věřitele, neboť majetek dlužníka použitelný k uspokojení věřitelů přihlášených v insolvenčním řízení se tím zmenšil. Jednání dlužníka bylo úmyslné; dlužník chtěl převodem vozidel značné hodnoty bez protiplnění své věřitele zkrátit. Vzhledem ke koncernovému propojení dlužníka a žalovaného se má za to, že dlužníkuv úmysl zkrátit věřitele žalovanému byl znám. K vyvrácení této domněnky žalovaný ve sporu nic netvrdil.

26. Soud proto uzavřel, že převod předmětných vozidel z dlužníka na žalovaného je právním jednáním bez přiměřeného protiplnění podle § 240 odst. 1 a 2 a současně právním jednáním úmyslně zkracujícím podle § 242 odst. 1 a 2 IZ, tedy je jednáním neúčinným; proto žalobě na určení neúčinnosti právního jednání vyhověl.

27. Protože v době vydání rozsudku žalovaný již není vlastníkem neúčinně převedených vozidel (není evidován jako jejich vlastník či provozovatel v registru silničních vozidel), nemůže plnění z neúčinného právního jednání - vozidla, která od dlužníka nabyt - vydat žalobci do majetkové podstaty dlužníka. Podle § 239 odst. 4 věty druhé IZ má proto insolvenční správce (žalobce) za takového stavu věci právo na peněžitou náhradu za neúčinně převedená vozidla, jejíž výše byla určena (v řízení zjištěna) odborným odhadem. Žalobní požadavek na peněžitou náhradu za neúčinně převedená vozidla je oprávněný, neboť odpovídá hodnotě všech předmětných vozidel stanovené odborným odhadem. Proto i v tomto rozsahu bylo odpůřcí žalobě jako důvodné vyhověno.

28. Podle § 163 věty první IZ a § 142 odst. 2 o.s.ř. soud žádnému z účastníků nepřisoudil náhradu nákladů sporu. Poměr úspěchu stran byl totiž stejný; žalobce uspěl plně s odpůřcím nárokem, zatímco s nárokem (návrhem) na určení neplatnosti nikoliv.

29. Jelikož žalobce byl od soudního poplatku za řízení podle § 11 odst. 2 písm. n) zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále „z.s.p.“) osvobozen, a v řízení byl zčásti úspěšný, je povinen podle § 2 odst. 3 z.s.p. tento poplatek - v odpovídajícím rozsahu - zaplatit žalovaný. Za návrh na zahájení řízení v incidenčním sporu, jehož předmětem není peněžité plnění (a tuto povahu má odpůřcí žaloba, a to i tehdy, je-li podle § 239 odst. 4 věty druhé IZ odpůřcí žalobou vedle určení neúčinnosti dlužníkovy právního jednání požadována i peněžitá náhrada za majetek ušlý z majetkové podstaty dlužníka) se vybere poplatek podle položky 13 bodu 1 písm. d) sazebníku (přílohy z.s.p.). Ten činí 2 000 Kč. Jelikož byl žalobce ve sporu celkově úspěšný (jen) z poloviny, byla na žalovaného přenesena v tomto - tj. (jen) v polovičním - rozsahu, tedy co do částky 1 000 Kč, i poplatková

povinnost (obdobně závěr přijatý a odůvodněný v usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 12. 2023 č.j. 103 VSPH 735/2022-23 /24 IČm 1491/2022, KSUL 63 INS 20267/2021/). Lhůta k zaplacení soudního poplatku byla určena podle § 4 odst. 1 písm. j) a § 7 odst. 1 z.s.p.

30. Soudní poplatek je třeba zaplatit na účet u České národní banky č. 3703-3024411/0710, variabilní symbol 2450044725.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Ústí nad Labem.

Toto rozhodnutí se považuje za doručené okamžikem jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku (§ 71 odst. 2 IZ); lhůta k podání odvolání začíná běžet ode dne, kdy bylo rozhodnutí doručeno adresátu zvláštním způsobem (§ 74 odst. 2 a § 160 odst. 3 IZ).

Ústí nad Labem 14. ledna 2026

Mgr. Jiří Fellner v. r.
soudce